

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200745
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8620200745.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5
3Csp/32/2020

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
3Csp/32/2020-74
8620200745

file_0.png

thumbnail_0.bin

thumbnail_1.bin

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobcu: D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX B., zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zatúpený advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadost'učinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 600,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II . Žalovaný je povinný n a h r a d i ť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,- Eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/122/2016 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Rozsudok sa stal právoplatný v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/170/2018 zo dňa 25.9.2019 dňa 16.11.2019. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, nakoľko svoje práva musel brániť v základnom konaní. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a tým bola splnená hypotéza § 3 ods. 5, tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 600,- Eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov v podobe primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 23Co/170/2018 má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Považuje prípadné priznanie náhrady finančného zadosťučinenia vzhľadom na okolnosti prejedávaného prípadu za neprimerané. Má za to, že opätovné sankcionovanie, by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Za spornú tiež považuje aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil jeho výšku, ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedol, že právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Zo zákona nevyplýva, aby spotrebiteľ dokazoval akúsi intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku spotrebiteľa, ako ho pociťoval a prežíval a podobne. Spotrebiteľ má podľa zákona tvrdiť a dokazovať len to, že na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto Zákomom a osobitnými predpismi a nič iné. Zo zákona logicky vyplýva, že čo sa týka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom vydaným v základnej veci. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva a predovšetkým z tohto objektívneho kritéria by mal súd pri úvahe o výške PFZ vychádzať.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 23.8.2013 zmluvu o úvere č. 804001882.

7. Rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6Csp/122/2016 – 93 zo dňa 1.2.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 23Co/170/2018 – 144 zo dňa 25.9.2019 bol žalovaný povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 23.8.2013 k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 804001882 zo dňa 23.8.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. Zároveň bol žalovaný zaviazaný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a zaplatiť súdny poplatok vo výške 132,50 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.11.2019.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo

na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere č. 804001882, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 484,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 984,- Eur. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/122/2016 zo dňa 1.2.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 23Co/170/2018 zo dňa 25.9.2019 vyplynulo, že súd vyslovil neplatnosť celej úverovej zmluvy a toto určenie má za následok, že ak je neplatná zmluva o úvere ako hlavný záväzok, nemôže byť platná ani dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá stranami dňa 23.8.2013, pretože existencia vedľajšieho záväzku je viazaná na existenciu hlavného záväzku. Pokiaľ je ako odporujúce zákonom neplatné dojednanie o založení hlavného záväzku, nemohlo platne vzniknúť ani jeho zabezpečenie a teda neplatnou je aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov.

10. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaný si uplatnil vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov u zamestnávateľa žalobcu. Na súde si žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca bol ako dlžník vystavený nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho, čo podľa zákona by žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 6C/122/2016 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

11. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

12. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

13. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval primeranú výšku finančného zadosťučinenia s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného

do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal, vystavil ho stresovým situáciám a hrozbu sociálno- ekonomickej tiesne. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 600,- Eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu a preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100%). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od .doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 28. septembra 2022

JUDr. Mária Tvrđiková
sudca

rozhodol: